

Činohra v Divadle Petra Bezruče

Voskovec — Werich — Ježek: CAESAR

Dílo Jiřího Voskovce, Jana Wericha a Jaroslava Ježka a stejně tak nejslavnější období jejich spolupráce — éra Osvobozeného divadla — to vše patří nesmazatelně do pokladnice české divadelní tvorby. Jejich divadlo se pro ty později narozené stalo legendou, dodejme — živou legendou — protože není snad u nás divadlo, které by aspoň jednou za čas neuvedlo některou z řady jejich her. Stalo se téměř pravidlem, že každé další uvedení toho či onoho titulu je úspěšné a dosahuje nesrovnatelnou reprízovost. Nezávisle na tom pamětníci tvrdí, že to divadlo, které dělal Voskovec, Werich, Ježek, bylo neopakovatelné a pro ostatní, kteří se pokoušeli je napodobovat, zůstalo prostě nedostižné.

Vyvstává otázka, jaké bylo to nedostižné divadlo? Na toto téma byly popsány stohy papíru. Ale to vše by se možná dalo shrnout do jediné krátké věty: Bylo vtipné. A vtip, ten je považován za nejvyšší ozdabu lidského rozumu, lidské moudrosti.

A propos „Caesara“ napsal svého času pan Adolf Hoffmeister tato slova: „Shakespearovy hry byly aktuální, až to bylo některým divákům nepříjemné. Dnes málokdo ví, v čem byla jejich aktuálnost. Ale platí zase. V tom je skryto tajemství dramatického umění.

Někteří ještě víme, z čeho vznikal „Caesar“, ale je nás stále méně, a přece „Caesar“ žije vesele dál. Z časového se stal nadčasový. Tím, že ztratil svou bezprostřední aktuálnost, získal. Stal se vždy a obecně platnou satirou. Vedení divadla jistě dá „Caesarovi“ co je „Caesarovo“. Co však si obecenstvo odnese? Taková je otázka.

Isté je, že při představení „Caesara“ nebude jen Brutus mít na scéně máslo na hlavě, ale že v obecenstvu bude mít mnoho lidí — tu jen ždíbec, tu na špičku nože, tu čtvrtku výběrového, tu celou hroudu selského, někdo možná vagón dánského másla na hlavě. Protože nějaké máslo na hlavě má každý chybuje tvor. Jinak by se nemusel ve středověku zpovídat. V novověku by nemusel dělat sebekritiku.

A proto berte si z „Caesara“ jeden každý, co jeho jest. Jsem si jist, že je tam mnoho šípů, které míří přímo na vás, nebo na někoho z kruhu vám známých lidí.“

Hru — veselou antickou feérií — nastudoval šéf baletního souboru SDO, režisér a choreograf Zdeněk Boubelík. Autorem scénické výpravy je J. Milfajt, kostýmy navrhla E. Zapletalová. — Hrají: Milan Sova, Pavel Tomanka, Dana Ondráčková spolu s dalšími členy souboru DPB a posluchačkami tanečního oddělení konzervatoře.

PREMIÉRA SE KONÁ 21. DUBNA V 19.00 HODIN V DIVADLE P. BEZRUČE.

STÁTNÍ DIVADLO OSTRAVA

nositel Řádu práce

POZVÁNKA

JIŘÍ VOSKOVEC — JAN WERICH —
JAROSLAV JEŽEK

Caesar

Účinkují:

Miloslav Čížek
Danuše Ondráčková
Otakar Prajzner
Vítězslav Kryške
Jindřich Dvořák
Ludmila Bátková
Bohuslav Čvančara
Pavel Handl
Jan Odl
Milan Šulc
Kostas Zerdaloglu
Pavel Tomanka
Milan Sova
Blanka Meierová
Veronika Forejtová
Marie Viková
Norbert Lichý
posluchači ostravské konzervatoře
pracovníci jevištní techniky

Režie
a choreografie: **Zdeněk Boubelík**

Výtvarník scény: **Jaroslav Milfajt j. h.**

Výtvarnice kostýmů: **Eliška Zapletalová**

Dramaturgie: **Ladislav Knížátko**

Hudební
nastudování: **Norbert Lichý**

**Premiéra 21. dubna 1990 v 19.00 hodin
v Divadle Petra Bezruče**

Vstupenky si laskavě zajistěte nejpozději do tří dnů před premiérou v ústředním předprodeji, telefon 23 48 40

mtz o 21